

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere.

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

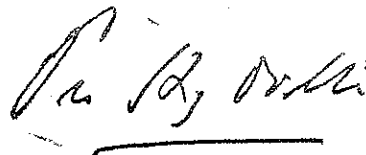
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

EUK

21. marts 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges i forbindelse med Det Europæiske Råd i Bruxelles den 22.-23. marts 2005 bidrag fra Rådet (økonomi- og finansministre) om oplæg om nøglespørgsmål, 7147/05.

P. H. Olsen

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 8. marts 2005 (10.03)
(OR. en)**

7147/05

**ECOFIN 87
UEM 89
SOC 109
MI 30
COMPET 43
EDUC 43
ENV 111
RECH 51
AG 13**

RAPPORT

fra: Rådet (økonomi og finans))
til: Det Europæiske Råds møde den 22.–23. marts 2005

Vedr.: Oplæg om nøglespørgsmål

Vedlagt følger til delegationerne den tekst til Økofin-Rådets oplæg om nøglespørgsmål i forbindelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for 2005, som blev vedtaget af Økofin-Rådet på samlingen den 8. marts 2005.

Bilag

**Oplæg om nøglespørgsmål i forbindelse med de overordnede retningslinjer for
de økonomiske politikker for 2005**

Øget vækst og beskæftigelse i Europa
Bedre styring af Lissabon-strategien

Europa som helhed står fortsat over for to store udfordringer: skuffende resultater for vækst og beskæftigelse og strukturelle mangler, der hæmmer dets potentiale. Der er gjort fremskridt med hensyn til den økonomiske reformdagsorden fra Lissabon, men der er meget arbejde tilbage. EU bør anvende midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien til at iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette og øge tempoet i strukturreformerne. Som angivet i Kommissionens meddelelse om midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien må Europa nu fokusere sine politikker yderligere på vækst og beskæftigelse for at nå Lissabon-målene på baggrund af en sund makroøkonomisk politik og inden for rammer, der sigter mod social samhørighed og miljømæssig bæredygtighed, som er prioriterede områder for Lissabon-strategien. Højere vækst og beskæftigelse er også nødvendige forudsætninger for at imødegå udfordringerne i forbindelse med aldring. Dette oplæg gør rede for de største udfordringer i forbindelse med udarbejdelsen af dette års ajourførte overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og præciserer inden for rammerne af midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien aspekterne vedrørende Økofin-Rådets rolle i forbindelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og multilateral overvågning.

**1) Øget vækst og beskæftigelse bør være i fokus i de overordnede retningslinjer for de
økonomiske politikker for 2005**

Det er væsentligt at opnå en kraftigere og bæredygtig vækst i vore økonomier ved hjælp af stabilitets- og vækstorienterede makroøkonomiske politikker og strukturreformer. Man bør under den kommende ajourføring af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker være særlig opmærksom på to hovedprioriteter for politiktiltagene, for det første en forbedring af Europas jobskabelsessevne og for det andet en forbedring af betingelserne for en forøgelse af produktivitetsvæksten ved hjælp af investeringer i især viden og innovation. Samtidig er passende makroøkonomiske politikker vigtige for at drage fuld fordel af strukturreformerne i form af vækst og beskæftigelse.

1.1. Sunde makroøkonomiske politikker

EU's strategi for den økonomiske politik, som er skitseret i de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for 2003-2005, der tager sigte på at sikre, at politikkerne reagerer fleksibelt på ændringer i de økonomiske vilkår på kort sigt, mens de styrker EU's vækstpotentiale på lang sigt, står fortsat ved magt. Det økonomiske opsving i EU og euroområdet, som begyndte i sommeren 2003, havde mistet momentum ved udgangen af 2004. For 2005 er der blandede signaler for tempoet i opsvinget i den økonomiske aktivitet. Sunde makroøkonomiske politikker spiller en vigtig rolle ved at støtte en afbalanceret vækst og prisstabilitet. Dette har en positiv virkning på tilliden og erhvervmiljøet og dermed også på beskæftigelsen.

Strukturreformer, der er i overensstemmelse med sunde finanspolitiske stillinger på kort og mellem-lang sigt, er af væsentlig betydning for øget vækst og beskæftigelse på mellemlang sigt og for fuld udnyttelse og styrkelse af vækstpotentialet. De bidrager også til finanspolitisk holdbarhed og makroøkonomisk stabilitet og til at øge modstandskraften over for pludselige kriser. Der er behov for en effektiv samordning af den økonomiske politik, både i EU og i euroområdet, for at forbedre vækstpotentialet og de økonomiske resultater.

Der bør fortsat føres finanspolitik som en del af en helhedsstrategi, der fremmer vækst på mellem-lang sigt. Under disse omstændigheder bør det igangværende opsving bruges til at fortsætte den finanspolitiske konsolidering i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten. Medlemsstaterne bør opnå eller fastholde **budgetstillinger, som over det økonomiske konjunkturforløb er tæt på balance eller i overskud**. Reformen af pagten bør styrke dens økonomiske begrundelse.

Det er også nødvendigt for mange medlemsstater ud fra erfaringerne med bedste praksis at indlede betydelige reformer af deres pensions- og sundhedssystemer for at **forbedre de offentlige financers holdbarhed på lang sigt** og imødegå de fiskale udfordringer i forbindelse med befolkningens aldring, idet der sikres passende pensioner og sundhedspleje på lang sigt. Det er i denne forbindelse vigtigt at tage incitamenterne til førtidspensionering op til fornyet overvejelse.

Medlemsstaterne bør fremme produktiv anvendelse af offentlige midler og **omlægning af disse midler i retning af vækstfremmende aktiviteter** i overensstemmelse med de strategiske Lissabon-prioriteter.

1.2. Øget beskæftigelse

Øget beskæftigelse i Europa er en af topprioriteterne for strukturreformen. Vore arbejdsmarkeder skal være mere effektive, inklusive og tilpasningsdygtige og have flere og bedre beskæftigelsesmuligheder for alle.

Der er et hastende behov for:

- at øge **arbejdsmarkedernes tilpasningsdygtighed** for at sætte gang i jobskabelsesdynamikken, samtidig med at arbejdsmarkedets parterers rolle i overensstemmelse med national praksis respekteres
- at fokusere på **at øge beskæftigelsesegnethed og mobilitet**, både geografisk (i de enkelte lande og mellem landene) og fagligt, ved at udvikle og opretholde evnen til at forblive på arbejdsmarkedet og klare sig stadig bedre. Det er nødvendigt at opbygge effektive systemer, der kan gøre det lettere for de unge at finde beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder. Bedre systemer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse samt livslang læring og videreuddannelse er nøglen til højere produktivitet og bedre jobs.
- at gøre yderligere fremstød i reformen af **skatte- og bistandssystemerne**, så det bliver finansielt mere attraktivt at arbejde.

Et vigtigt mål er at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen for så vidt angår kvinder og de traditionelt sårbare grupper, især ældre arbejdstagere, langtidsledige og indvandrere, og samtidig øge det gennemsnitlige antal timer, som hver person arbejder i sit livsløb.

1.3. Fremme af produktivitetsvækst

Produktivitetsvæksten er faldet betydeligt i EU. Det er en stor udfordring for EU at vende denne tendens. Med henblik på at forbedre vilkårene for en hurtigere vækst i produktiviteten er de prioriterede indsatsområder:

- **at gøre vidensamfundet til virkelighed og styrke innovation**, bl.a. ved at forbedre FoU i den private sektor via skabelse af hensigtsmæssige rammebetingelser, styrke samspillet mellem universiteter, offentlige forskningsorganer og erhvervslivet, også i de medlemsstater, som ikke er nået op på EU-gennemsnittet, samt at løse de udestående problemer i forbindelse med et EF-patent;
- **at bekræfte forpligtelsen til at gennemføre det indre marked** ved at gå i retning af et indre marked for tjenesteydelser, håndhæve konkurrencereglerne effektivt, reducere konkurrenceforvridende statsstøtte og lægge vægt på foranstaltninger, der griber ind over for velidentificerede markedsfejl, samt at tilskynde til investeringer i offentlig-private partnerskabsprojekter;
- **at skabe det rette klima for iværksættere og SMV'er både i Fællesskabet som sådant og på nationalt plan** ved at forbedre lovgivningen, bygge videre på de seks formandskabers initiativ og tage hensyn til cost-benefit beregninger for at fremme konkurrenceevnen ved at forbedre de lovgivningsmæssige konsekvensanalyser og forenkle gældende lovgivning samt ved at udvikle en bedre klima for iværksættere, bl.a. ved at give bedre adgang til risikokapital;
- **at sikre gennemførelse af strukturreformer som en væsentlig ansporing til vækst, beskæftigelse og produktivitet gennem åbenhed udadtil**, herunder i multilateral sammenhæng, og gennem øget konkurrence og begrænsning af adgangsbarrierer samt ved yderligere incitamenter til innovation.

I fremtiden skal økonomisk vækst ske parallelt med **økologisk bæredygtighed**, herunder ved at fortsætte den udvidede anvendelse af markedsbaserede instrumenter for at styrke synergien mellem miljøbeskyttelse og vækst.

2) **Gennemførelsen af Lissabon-strategien bør underbygges af forbedret ejerskab og bedre politisk styring samt ved at fokusere de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer på vækst og beskæftigelse**

Bedre ejerskab er af afgørende betydning for at forbedre gennemførelsen af Lissabon-strategien. Ejerskabet til de meget nødvendige reformer må forbedres på nationalt plan og inden for EU-institutionerne, og procedurerne for prioritetsfastsættelse og rapportaflæggelse må forenkles. Økofin-Rådet spiller en helt central rolle med hensyn til det økonomiske og strategiske mål for Lissabon-strategien og på grund af forbindelserne med den overordnede økonomiske og finansielle politik.

Rådet ønsker med hensyn til Kommissionens forslag til **rammen for den politiske styring** af Lissabon-strategien at præcisere følgende aspekter for så vidt angår Økofin-Rådets rolle i forbindelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og multilateral overvågning.

Den rolle, som de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker spiller i forbindelse med pakken af integrerede retningslinjer

De integrerede retningslinjer bør kun bestå af to elementer: på den ene side de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og på den anden side beskæftigelsesretningslinjerne. Hvert sæt af retningslinjer skal fortsat vedtages særskilt efter procedurerne i artikel 99 og 128 i traktaten. De overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker er et overordnet koordinationsinstrument for den økonomiske politik og skal fortsat dække hele viften af makroøkonomiske, mikroøkonomiske og beskæftigelsesmæssige politikker, herunder samspillet mellem beskæftigelses- og produktivitetsdagsordenerne, og sikre den overordnede økonomiske sammenhæng mellem de tre søjler i Lissabon-strategien. Spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedernes generelle funktion er en væsentlig del af den økonomiske politik og bør derfor fortsat behandles inden for de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker. De overordnede retningslinjer bør fokusere mere på de centrale politikker til fremme af ikke-inflationær og bæredygtig vækst og beskæftigelse, og antallet af generelle retningslinjer bør reduceres betydeligt. Der bør fortsat i de overordnede retningslinjer lægges vægt på reform af pensioner og sundhedsvæsen og modernisering af velfærdssystemerne for at sikre de offentlige financers holdbarhed på lang sigt. De overordnede retningslinjer bør fastlægge de landespecifikke udfordringer for EU, euroområdet og de nationale Lissabon-handlingsprogrammer. Beskæftigelsesretningslinjerne skal fortsat være i overensstemmelse med rammen, som er og bliver de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Med henblik på at opretholde reformtempoet er det vigtigt, at Kommissionen fortsat i forbindelse med den multilaterale overvågningsramme udarbejder årsrapporter om gennemførelsen, herunder også om de landespecifikke anbefalinger, og at Økofin-Rådet fortsat drøfter de økonomiske reformpolitikker. Kommissionen opfordres til at forelægge en revision af de landespecifikke anbefalinger i de overordnede retningslinjer i 2006 under hensyn til de nationale Lissabon-handlingsprogrammer.

Udarbejdelsen af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker

Da Lissabon-strategien blev lanceret i 2000, fik Det Europæiske Råds forårsmøde en særlig rolle. Fra og med 2006 agter Kommissionen rettidigt i januar hvert år at forelægge henstillingen vedrørende de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker eller ajourføringen heraf, hvis en ajourføring er nødvendig, således at der er tid til en tilstrækkelig forberedelse af Det Europæiske Råd. På baggrund af denne henstilling fra Kommissionen vil Økofin-Rådet derefter udarbejde et udkast til de overordnede retningslinjer og aflægge rapport om resultaterne til Det Europæiske Råd. På grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner vil Rådet vedtage sine henstillinger om fastlæggelsen af de overordnede retningslinjer og underrette Europa-Parlamentet herom. Økofin-Rådet ser en stor fordel ved et øget samarbejde med de øvrige relevante rådssammensætninger og opfordrer EPC og EFC til at undersøge, hvordan dette mål kan nås. Rådet (konkurrenceevne) vil blive opfordret til at bidrage til Økofin-Rådets udarbejdelse af de overordnede retningslinjer, især med hensyn til særlige strukturreformpolitikker.

Nationalt ejerskab og multilateral overvågning

I efteråret 2005 og herefter hvert efterfølgende år opfordres regeringerne til at fremlægge "nationale Lissabon-handlingsprogrammer" for en periode på tre år. Disse programmer, der tager hensyn til de nationale politiske processer, bør angive, hvilke reformer der er nødvendige for at opnå højere vækst og beskæftigelse, herunder særlige køreplaner for reform. De bør opfølge og være i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og stabilitets- og konvergensprogrammerne. Der bør være en fælles ramme, men samtidig bør programmerne forblive tilstrækkelig fleksible som instrumenter, således at medlemsstaterne kan tilpasse dem til deres specifikke udfordringer, idet de baseres på de overordnede retningslinjer. Det er nødvendigt med multilateral overvågning og overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for at fastlægge de landespecifikke udfordringer og de nødvendige brede reformområder, men medlemsstaterne kan frit fastlægge og udforme deres reformer, således at der sikres nationalt ejerskab. De nationale parlamenter og arbejdsmarkedets parter kunne drøfte disse nationale Lissabon-handlingsprogrammer. Denne tilgang, som er baseret på principperne om partnerskab og konsensus mellem Kommissionen og medlemsstaterne, skal sikre og øge det politiske ejerskab til Lissabon-strategien på højt plan. Parallelt hermed bør det af Kommissionen foreslåede "EU-Lissabon-program" indeholde de nødvendige foranstaltninger på fællesskabsplan.

For at opfylde sine forpligtelser i henhold til traktaten og for at sikre overensstemmelse mellem de økonomiske politikker vil Økofin-Rådet fortsat anvende de nuværende årlige multilaterale overvågningsmekanismer og peer-reviews i forbindelse med undersøgelse af gennemførelsen af hele rækken af overordnede retningslinjer på grundlag af de indberetningsinstrumenter, der er til rådighed. Medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen bør fortsat i fællesskab gennemgå og fremme alle politiske aktørers gennemførelse heraf.

I denne forbindelse bør Kommissionen fortsat i den årlige forårsrapport vurdere medlemsstaternes resultater med hensyn til fremskridt og niveau hen imod Lissabon-målene, og ledsage rapporten af en passende kvalitativ politikanalyse og udforme den, så den afspejler såvel de oprindelige strukturmæssige forhold som de reformer, der har fundet sted i medlemsstaterne, idet der lægges særlig vægt på forelæggelsen af bedste praksis. Tilsvarende forbedringer af strukturindikatorerne, som fortsat er afgørende, skulle gøre overvågningen af medlemsstaternes resultater mere nøjagtig.

Strømlining af den nuværende rapportaflæggelse

Den nuværende ramme for stabilitets- og konvergensprogrammerne forbliver uændret. Stabilitets- og konvergensprogrammerne vil således fortsat blive forelagt særskilt.

For at øge overensstemmelsen mellem politikkerne og strømline processerne bør de nuværende rapporter om strukturreformerne indsættes i en årlig samlet national rapport, der omfatter de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre strategien (tilbageskuende) og de reformer, der skal gennemføres i fremtiden (fremadskuende). Rapporten bør omfatte de nuværende nationale Cardiff-rapporter om reformerne af produkt- og kapitalmarkederne, de nuværende nationale handlingsplaner for beskæftigelsen under Luxembourg-processen og de nationale strategirapporter om pensioner og de nationale handlingsplaner for social inddragelse under den åbne koordinationsmetode.